

BİR BÜSELİK MEHLİKĀ SULTAN

Şair: Yahya Kemal Beyatlı
Beste: Cinuçen Tanrıkorur

Aksak ($\text{♩} = 136$)

Mehlikā Sul-tana âşık yedi genç (saz..)

..) Geceşeh-rin kapı-sın dan çıktı (saz..)

..) Mehlikā Sul-tana âşık yedi genç (saz..)

..) Karanev-dâ-libirer âşık-tı

Ah Bir hayâ-let gibi dün-yâ güzeli (saz..)

..) Girdiğin-den-beri rü-yâ-ları-na (saz..)

..) Hepsi mes-rûr o muam-mâ güzeli (saz..)

..) Gittiler gör-meşe Kaf-dağ-ları-na...
(Aranagmeri)

Hepsi sırt-tan-da a-bâ gün-ser-ce...

Gittiler, iç-leri hic-ran-la dolu (saz..)

Her günün uf- kunu sar- dik- ça gece (sat..)

Dediler bel- ki son ak- şam- dir bu
(agirca) ($\text{♩} = 108$)

Ah Bu emel gur- beti-nin yok- turu-cu (sat..)

Dâ-imâ yol- laru-zar, kalb üzü-lür (sat..)

Öm-rüol- duk- çayürür her yol- cu (sat..)

Varmadan men- zile bir yer- de ö-lür...

(Transğemesi)

Mehlikâ' nin kara sev- dâ- lila-ri (sat..)

Vardılar çıkış- rışı yok bir kuyuya ...

Mehlikâ' nin kara sev-dâ- liları (sat..)

Baktılar kor- bulu göz- icer- lesuya (sat..)

Gördüler ay- nada bir giz- li cihan (saz..)

..) Uf-kugep- gev- re ölüm ser- vileri (saz..)

..) Sandılar doğ- du i-çin- den bir an o

u zun göz-lü, u-zun sac li pe ri (tra-
nağmesi..)

..) Buhazin yol- uların en küçüğü (saz..)

..) Bir zaman bak- ti o vi- ran kuyuya (saz..)

..) Ve neden son- ra gümüş bir yüzü gü (saz..)

..) Parmağın-dan (a) çı karıp at- (b) tı suya ..
(Ananagmesi)

Su çekil- mis gibi rû- yâ ol- du (saz..)

..) Erdiler yol- culu gün son demine (saz..)

..) Bir hayâl â- lemi pey-dâ ol-du (saz..)

..) Göctüler hep o hayâl â- lemine (saz..)

..) Mehlikâ Sul-tana â- şık yedi genç (saz..)

..) Seneler geç- ti henüz dön- mediler (saz..)

..) Mehlikâ Sul-tana â- şık yedi genç (saz..)

..) Oradan dön- meye cek-mış dediler... Dö-
meyer cek-mış... dediler... (Son)

(agzıras!) *mf* *p* *pp*

MEHLİKĀ SULTAN

Yabyā Kemal Beyathi

Mehlikā Sultan'a aşık yedi genç,
Gece şehrin kapısından çıktı.
Mehlikā Sultan'a aşık yedi genç,
Kara sevdâlı birer aşıkta.

Bir bayalet gibi, dünyâ güzeli
Girdiğindenberi rüyalarına,
Hepsi mesrûr, o muammâ güzeli
Gittiler görmege Kaf dağlarına.

Hepsi sırtında abâ günlerce
Gittiler, işleri hicranla dolu.
Her günün ufkunu sardıkça gece,
Dediler "Belki son akşamdır bu!"

Bu emel gurbetinin yoktur ucu,
Dâimâ yollar uzar, kalb üzülür.
Ömrü oldukça yürür her yolcu,
Varmadan menzile bir yerde ölür.

Mehlikā'nın kara sevdâlıları,
Vardılar çıkıştı yok bir kuyuya.
Mehlikā'nın kara sevdâlıları,
Baktılar korkulu gözlerle suya.

Gördüler aynada bir gizli cihan,
Uşku şepeçevre ölüm servileri.
Sandılar doğdu içinden bir an,
O uzun gözlü, uzun saçlı peri.

Bu hazine yolcuların en küçüğü,
Bir zaman baktı o vîran kuyuya.
Ve neden sonra gümüş bir yüzüğü,
Parmağından sıyrııp attı suya.

Su çekilmiş gibi rüyâ oldu.
Erdiler yolculuğun son demine.
Bir hayâl âlemi peydâ oldu,
Göctüler hep o hayâl âlemine.

Mehlikā Sultan'a aşık yedi genç,
Seneler geçti, benüz dönmeyecekler.
Mehlikā Sultan'a aşık yedi genç,
Oradan dönmeyecekmiş dediler.